

Emissores catalanes: la Generalitat no arriba ni a l'ona curta

Si els ho haguessin dit, els mesuradors d'audiència mai no ho haurien imaginat. I els sociòlegs tampoc. Quan l'única emissora de ràdio que emetia música clàssica de forma continuada a Catalunya era Ràdio 2, dependent de Radio Nacional de España, es pensava que només a uns vint-mil catalans els agradava escoltar aquest tipus de música. Aquesta era, si més no, la xifra aproximada d'audiència de l'emissora citada. El naixement de Catalunya Música, però, va trencar aquestes suposicions i va fer pujar els càlculs de forma exagerada: uns 50.000 oients avalen l'èxit d'aquesta emissora de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió (CCRTV). El més curiós del cas és que Ràdio 2 no ha perdut audiència, sinó que s'ha estabilitzat. Catalunya Música, doncs, ha incorporat cinquanta mil catalans a l'hàbit d'escoltar música clàssica de forma regular.

Catalunya Música ha ampliat ara les seves activitats mitjançant la fusió amb la històrica *Revista Musical Catalana*, que a partir d'ara s'anomenarà *Catalunya Música-Revista Musical Catalana*. La publicació ampliarà el tiratge fins a 5.000 exemplars i es podrà adquirir a tots els quioscos.

Però aquests no són els únics mèrits de l'emissora catalana. El constant intercanvi d'enregistraments musicals amb altres emissores de característiques similars d'arreu del

Número 0 de la renovada publicació.

món ha contribuït poderosament a la difusió internacional de Catalunya, sobretot en el món de la comunicació. La qüestió està de màxima actualitat precisament quan el govern socialista s'oposa a la creació de la Ràdio Exterior de Catalunya, recentment apro-

vada pel Parlament del Principat a proposta d'ERC.

La Ràdio Exterior de Catalunya estaria "destinada a la projecció internacional del país" i a "la informació general de la realitat catalana en tots els seus aspectes", segons la declaració aprovada per tots els grups parlamentaris. Segons fons de la CCRTV, aquesta emissora seria "el complement ideal a les activitats de promoció internacional que fins ara realitza Catalunya Música". Si finalment se salven els aspectes legals que impedeixen la posada en funcionament d'aquesta emissora, els seus responsables hauran de triar entre els dos sistemes tècnics que fan possible que un senyal radiofònic arribi arreu del planeta: a través d'emissores d'ona curta amb repetidors col·locats estratègicament a diferents països del món (que és el sistema més usat), o bé a través de canals de satèl·lit (menys habitual perquè l'hipotètic receptor ha de posseir un decodificador).

En el camp de la radiofonia, l'assignatura de la projecció internacional de Catalunya quedaria més que aprovada amb la posada en marxa de Ràdio Exterior. Però mentre el Govern de la Generalitat no assumeixi competències d'actuació en l'ona curta, això no serà possible.

Eduard Voltas

MOBILIARI

Sembla que va ser ahir

Sembla que va ser ahir que Saddam Hussein es va llevar amb ganes d'envair Kuwait. La majoria de nosaltres vam assabentar-nos d'aquesta bravata mentre ens banyàvem en alguna platja o dormíem la ressaca de la calorosa nit d'estiu anterior. Saddam va passar una mala nit, fruit possiblement d'un cuscús massa condimentat, i som-hi cap a Kuwait. D'això ja fa més de tres mesos.

Fa un parell de dies he observat que els carrers de Barcelona comencen a estar guarnits de llumetes nadalenques, uns *coneguts magatzems* de la plaça de Catalunya de Barcelona han començat a preparar els seus apa-

radors i als supermercats han començat a aparèixer els torrons i les neules... I sembla que va ser ahir, a començament d'agost, que Saddam Hussein va convertir Kuwait en una província de l'Iraq.

D'aquí a dos dies veurem com George Bush posa les llumetes a

l'arbre de Nadal de davant de la Casa Blanca. Abans, però, el veurem menjar el gall d'indi el *Thanksgiving Day* amb els seus xicots al Golf Pèrsic. D'aquí a dos dies veurem com les diferents famílies reials europees van a passar les festes esquiant en algun racó del món on hagi nevat, cosa cada cop més difícil... I sembla que va ser ahir que Saddam Hussein va autoritzar l'alliberament d'uns ostatges espanyols que portaven dos mesos retinguts.

Passarà el Nadal, periodistes, soldats i diversos el passaran fora de casa, i començarem a preparar les vacances de Setmana

Santa. Arribarà Sant Jordi, ens regalarem una rosa i un llibre, ens traurem la roba d'a-

bric i la pell se'ns tornarà a posar bruna... I sembla que va ser ahir que Saddam Hussein va desafiar les forces multinacionals.

Hi ha dies que se'ns fa difícil recordar que al Golf passa alguna cosa, que, fins i tot, hi tenim amics. I malgrat les mil i una versions dels mil i un pressuptes experts que corren pel món, se'ns fa difícil de preveure quan acabarà... I sembla que va ser ahir que va començar tota la història.

Àngels Barceló